

Bemærkninger til forslaget

En lille gruppe enlige forældre har adopteret et barn efter gældende dansk lov. Juridisk set skulle disse børn være ligestillet med andre børn, født i Danmark. Sådan forholder det sig imidlertid ikke i praksis. Børn, der er adopteret af en enlig, modtager nemlig ikke det særlige børnetilskud, som andre børn med kun én forælder får. Børn født i Danmark af danske forældre, hvor den ene forælder er død eller faderen er uidentificeret, er berettiget til tilskuddet, når der permanent kun vil være en forælder, der har forsørgelsesansvaret. Forslagsstillerne mener ikke, at denne forskel er rimeligt begrundet.

Den Sociale Ankestyrelse har tidligere afvist, at der skal ydes særligt børnetilskud til børn af enlige adoptanter med den begrundelse, at det ikke kunne fastslås,

at den, der oprindeligt havde forældremyndigheden over barnet, var død på det tidspunkt, hvor barnet blev adopteret. Det forekommer helt urimeligt, at man lægger vægt på barnets situation inden adoptionen, fordi det i mange tilfælde, hvor barnet adopteres fra udlandet, vil være fuldstændig umuligt at få informationer om barnets biologiske forældre, og fordi disse forældre alligevel ikke ville være forpligtet til at bidrage økonomisk til barnet. Adoptionen ophæver juridisk set alle forhold til de biologiske forældre.

Forslagsstillerne mener, ud fra et ønske om ligestilling, at børn, der de facto kun har én forælder, skal behandles lige, uanset hvad der er årsagen til, at der kun er en forsørger.

Skriftlig fremsættelse

Villy Søvnal (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om særligt børnetilskud til børn, der er adopteret af en enlig.

(Beslutningsforslag nr. B 63).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Beslutningsforslag nr. B 64. Fremsat den 5. december 2000 af Peter Skaarup (DF),
Kristian Thulesen Dahl (DF) og Pia Kjærsgaard (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om ophævelse af retskrav på familiesammenføring samt om skærpede forsørgelseskrav

Folketinget pålægger regeringen snarest muligt og inden udgangen af indeværende folketingsår at fremsætte forslag til ændring af udlændingeloven og foretage fornødne ændringer i bekendtgørelser, cirkulærer og andre administrative forskrifter, så

- retskravet på familiesammenføring ophæves overalt, hvor det ikke er i strid med internationale forpligtelser, og
- forsørgelseskravene i forbindelse med familiesammenføringer skærpes.

Bemærkninger til forslaget

Forslagsstillerne er af den opfattelse, at reglerne om familiesammenføring skal strammes betydeligt med det sigte at nedbringe antallet af familiesammenføringer. Det skal dels ske ved, at udlændingeloven ændres, så retskravet på familiesammenføring ophæves overalt, hvor det ikke strider mod internationale forpligtelser, og ved, at alle ansøgninger om familiesammenføring fremover behandles og vurderes individuelt og kun imødekommes, når forsørgelseskrav og andre krav, der til enhver tid måtte blive stillet, er opfyldt.

Reglerne for familiesammenføring i dag

Det såkaldte retskrav på familiesammenføring fremgår af udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, 3 og 4. Der skelnes mellem, om en person bliver familiesammenført med en herboende dansk eller nordisk statsborger, en herboende flygtning eller en herboende indvandrer.

Tilladelse til familiesammenføring skal gives til personer over 25 år, der samlever på fælles bopæl i ægteskab eller fast samlivsforhold med danske/nordiske statsborgere, herboende flygtninge, eller indvandrere med tidsbestemt opholdstilladelse i mindst tre år (udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2).

Endvidere skal der gives tilladelse til familiesammenføring til mindreårige børn af herboende flygtninge, herboende indvandrere eller herboende danske eller nordiske statsborgere (udlændingeloven § 9, stk. 1, nr. 3).

Endelig skal forældre over 60 år til herboende danske eller nordiske statsborgere eller flygtninge meddeles tilladelse til familiesammenføring (udlændingeloven § 9, stk. 1, nr. 4). Forældre over 60 år til herboende indvandrere har efter ændringen af udlændingeloven i 1998 ikke længere et retskrav på familiesammenføring.

Retskravet på familiesammenføring begrundet i samlivsforhold eller ægteskab gælder ikke for personer under 25 år. Personer omfattet af 25-års-reglen kan imidlertid blive familiesammenført, hvis ægteskabet eller samlivsforholdet utvivlsomt må anses for indgået efter den herboendes eget ønske eller særlige

forhold i øvrigt taler herfor, jf. udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 7.

Herudover kan der gives opholdstilladelse til en person, som har nær familiemæssig eller lignende tilknytning til en i Danmark fastboende person, jf. udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 1, hvis den herboende påtager sig at forsørge ansøgeren og godtgør at være i stand hertil, jf. § 9, stk. 3.

Der stilles ikke krav om, at den herboende kan forsørge den familiesammenførte i tilfælde, hvor der sker familiesammenføring med ægtefæller, faste samlever eller mindreårige børn til herboende danske eller nordiske statsborgere eller flygtninge.

Ved familiesammenføring med ægtefæller eller faste samlever til herboende indvandrere skal der derimod stilles forsørgelseskrav, medmindre særlige grunde taler imod. Ved familiesammenføring med mindreårige børn til herboende indvandrere kan der i særlige tilfælde stilles forsørgelseskrav. Endelig skal der stilles forsørgelseskrav ved familiesammenføring med forældre over 60 år til danske eller nordiske statsborgere eller flygtninge, medmindre særlige grunde taler imod. Som hovedregel skal en ansøgning om familiesammenføring indgives i udlandet.

Retskravet ophæves

Det er forslagsstillernes tanke med forslaget, at udlændingeloven generelt skal udformes på en måde, så ingen, ud over personer, der har et retskrav i henhold til internationale forpligtelser, har krav på familiesammenføring, men at alle ansøgninger om opholdstilladelse i familiesammenføringssager skal behandles og vurderes individuelt og kun imødekommes, når forsørgelseskrav og andre krav, der til enhver tid måtte blive stillet, er opfyldt.

At retskravet på familiesammenføring ophæves for alle, bortset fra personer, der har et retskrav i henhold til internationale forpligtelser, betyder, at også danske statsborgere mister kravet på at blive familiesammenført med deres samlever eller ægtefælle fra udlandet. Forslagsstillerne finder det rimeligt og naturligt,

at alle ansøgere stilles lige og skal opfylde de samme betingelser.

Folketinget gennemførte i maj 2000 en række ændringer af udlændingeloven, hvorved bl.a. aldersgrænsen for, hvornår der gives opholdstilladelse til en udlænding, som samlever på fælles bopæl eller i fast samlivsforhold af længere varighed med en i Danmark fastboende person, blev forhøjet fra 18 år til 25 år. Herudover blev der indsat en ny bestemmelse om, at hvis en udlænding over 18 år samlever på fælles bopæl i ægteskab eller fast samlivsforhold af længere varighed med en i Danmark fastboende person over 18 år og ægteskabet eller samlivsforholdet utvivlsomt må anses for indgået efter den herboendes eget ønske eller særlige personlige forhold i øvrigt taler herfor, kan der gives opholdstilladelse.

I forbindelse med disse ændringer blev forholdet til grundlovens § 70 og forholdet til internationale konventioner grundigt undersøgt og belyst i bemærkningerne til lovforslaget (lovforslag nr. L 208, folketingsåret 1999-2000), og regeringen fandt, at der intet var til hinder for at gennemføre forslaget om, at personer mellem 18 og 25 år ikke skulle have et retskrav på familiesammenføring.

Forslagsstillerne er derfor overbevist om, at en fuldstændig ophævelse af retskravet for alle aldersgrupper, og at alle ansøgninger skal underkastes en individuel sagsbehandling, heller ikke vil stride mod hverken grundloven eller danske internationale forpligtelser.

Forsørgerkrav

Forslagsstillerne mener, at forsørgelseskravene i familiesammenførings-sager ud over de krav, der stilles i dag, skal strammes på følgende måder.

Ansøgeren (den herboende):

Ansøgeren må ikke have gæld til det offentlige eller været straffet efter straffeloven i en periode på 5 år forud for ansøgnings-tidspunktet.

Ansøgeren skal ligeledes forpligte sig til at forsøge og være garant for den familiesammenførte i de første 5 år og erklære sig indforstået med, at hvis forsørgergrundlaget ikke længere er til stede, bortfalder opholdstilladelsen, og den familiesammenførte udvises, og at eventuel offentlig hjælp indkræves hos garanten efter loven om inddrivelse af skatter.

Ansøgeren skal ved erklæring dokumentere, at den familiesammenførte kan tilbagerejse, tilbagesendes eller udvises til oprindelseslandet.

Ansøgeren skal kunne tale dansk.

Den familiesammenførte:

Opholdstilladelen til den familiesammenførte gives i første omgang midlertidigt for 5 år og kan derefter forlænges for 5 år ad gangen. En midlertidig opholdstilladelse kan efter 5 år erstattes af en permanent opholdstilladelse, såfremt den familiesammenførte kan dokumentere at have bestået folkeskolens 9. klasses afgangseksamen i dansk.

Straffes den familiesammenførte for overtrædelse af straffeloven i en periode på 5 år efter udstedelsen af opholdstilladelsen, bortfalder opholdstilladelsen automatisk, og den familiesammenførte udvises.

Den familiesammenførte skal forpligte sig til at tilpasse sig danske sprogfærdigheder og til at respektere danske demokratiske samfundsværdier, danske traditioner og normer og danske ligestillingsværdier.

Opholdstilladelser og familiesammenføringer

I 1999 gav Danmark opholdstilladelse til i alt 29.245 personer. De fordeler sig med asyl til 4.443, familiesammenføring til 9.422, EF/EØS-opholdsbeviser til 5.706 og andre opholdstilladelser til 9.674, heraf 3.074 af beskæftigelsesgrunde.

De i alt 9.422 udenlandske ægtefæller, børn og forældre, der blev familiesammenført til Danmark i 1999, kan inddeles i tre hovedgrupper:

1. Ægtefæller og faste samlever. 6.637 familiesammenføringstilladelser fordelt med 1.410 med referencen herboende flygtning, 794 med referencen herboende indvandrer og 4.433 med referencen herboende dansk/nordisk.
2. Mindreårige børn. 2.585 familiesammenførings-tilladelser fordelt med 1.281 til børn af herboende flygtninge og 1.304 til børn af andre.
3. Forældre over 60 år. 200 familiesammenførings-tilladelser fordelt med 59 forældre til herboende flygtninge, 12 forældre til herboende indvandrere og 129 til forældre til herboende dansk/nordisk.

Udviklingen i antallet af familiesammenføringstilladelser i perioden 1990 til 1999 fremgår af bilaget til dette beslutningsforslag.

Danmark på vej til at blive et problemfyldt, multietnisk samfund

Forslagsstillerne er bekymrede for, at indvandringen til Danmark afgørende kommer til at ændre Danmark for altid. Danmark har indtil slutningen af 1960'erne været et af de mest homogene lande i Europa, men i de seneste 30 år har befolknings-sammensætningen taget retning mod et multietnisk samfund.

Efter forslagsstillerne opfattelse tyder meget på, at der er en overordentlig stor forskel på den politik, der

føres fra Christiansborg, og den politik, danskerne ønsker med hensyn til indvandrere og flygtninge. Danskerne burde spørges om udlændingepolitikken gennem en folkeafstemning, hvilket forslagsstillerne har stillet forslag om flere gange.

I århundreder har Danmark haft en relativt homogen befolkning med en meget lille indvandring til landet. Den danske befolkning er hverken historisk eller kulturelt vant til en massiv indvandring til landet som den indvandring, der sker i disse årtier, og som stærkt er på vej til at forandre Danmark for altid.

Danmark er hurtigt på vej mod at blive et multikulturelt samfund med de mange problemer, der følger heraf. Ikke nok med, at flere bydele i storbyerne og flere kommuner allerede er multietniske, så tager befolkningsudviklingen også en retning, der betyder, at indvandrerne er stærkt på vej til at få flertal i befolkningsstætte kommuner og det i løbet af få år. Man kan med rette frygte, at danskerne hurtigt er på vej til at komme i mindretal i deres eget land.

I 1980 var der 152.958 udlændinge i Danmark fordelt med 90.359 fra Norden, EU og Nordamerika og 62.599 fra den tredje verden. Pr. 1. januar 2000 var der 378.162 personer med udenlandsk baggrund i Danmark, svarende til 7,1 pct., fordelt med 102.571 fra Norden, EU og Nordamerika, næsten uændret, mens gruppen af personer fra den tredje verden var steget til 275.591, i alt godt en firedobling af gruppen af personer fra den tredje verden.

I perioden 1990 til 1999 har 65.092 fået dansk statsborgerskab. Alene i 1999 fik 12.416 dansk statsborgerskab, heraf 595 fra EU-lande, 4.477 fra det øvrige Europa (3.154 fra Tyrkiet), 903 fra Afrika, 58 fra Nordamerika, 149 fra Syd- og Mellemamerika, 4.765 fra Asien, 19 fra Oceanien, 1.448 statsløse og 2 uoplyste.

Den seneste fremskrivning af antallet af udlændinge i Danmark er lavet af Danmarks Statistik i 1997, blandt andet gengivet i Morgenavisen Jyllands-Posten i august 1999 og i regeringens rapport om integration og utilpassede unge fra februar 2000, og fremskrivningen havde følgende hovedresultater:

- Antallet af indvandrere og efterkommere antages at stige fra 330.000 i 1997 til 762.000 personer i 2020. Det betyder, at indvandrere og efterkommere vil udgøre 13,7 pct. af befolkningen i 2020 mod 6,3 pct. i 1997.
- Heraf antages antallet af efterkommere at stige fra 64.000 i 1997 til 257.000 personer i 2020.
- Antallet af indvandrere og efterkommere fra mindre udviklede lande antages at udgøre en stigende del af det samlede antal indvandrere og efterkommere.

Ifølge Morgenavisen Jyllands-Posten viste prognosen endvidere, at af de 762.000 personer, der vil bo i Danmark i 2020, vil næsten en halv million indvandrere og deres efterkommere komme fra lande som Tyrkiet, Somalia og Libanon.

Forslagsstillerne står ikke alene med bekymringen over udviklingen. Statsministerens nytårstale 1. januar 2000 indeholder følgende afsnit: »Det er et reelt problem, hvis danske familier i deres egen opgang, i deres eget kvarter, i deres egen by oplever, at de kommer i mindretal, at børnene får problemer i skolen – at de så at sige bliver ofre for en ghettodannelse. Det er et reelt problem, hvis danske familier i visse byområder begynder at føle sig som fremmede i deres eget land. Det er et reelt problem, hvis de ikke føler, at der bliver lyttet, og ikke fornemmer, at de bliver hørt.«

Om Danmark er et multietnisk samfund, er der flere opfattelser af. På spørgsmål nr. S 1052, folketingsåret 1999-2000, til statsministeren lydende: »Hvordan vil statsministeren definere et multietnisk og multikulturelt samfund, og kan Danmark karakteriseres som værende et multietnisk og multikulturelt samfund?«, svares blandt andet følgende: »Ved et multietnisk samfund forstår jeg et delt samfund. Et samfund i Danmark, hvor det danske sprog ikke tales af alle. Et samfund, der er opdelt i ghettoer overladt til dem selv. Et samfund uden en integrationspolitik. Et samfund uden det danske fællesskabs værdier. Efter min opfattelse kan Danmark ikke karakteriseres som et sådant multietnisk samfund.« Imidlertid bliver det i publikationen »Velfærdssamfundets fremtid«, side 21, Socialforskningsinstituttet, oktober 1999, slået fast, at Danmark er et multietnisk og multikulturelt samfund.

Udgifterne til udlændingeområdet påvirker den offentlige samfundshusholdning betydeligt. Dansk Folkepartis egen undersøgelse fra september 1997 af udlændingeudgifterne, der dokumenterede en årlig bruttoudgift på 29,8 mia. kr., understøttes godt af Økonomiministeriets opgørelse fra december samme år, der angiver bruttoudgifterne på området til 29,1 mia. kr.

Det drejer sig jo ikke mindst om at kunne opretholde et velfærdssamfund på de præmisser, der er gældende i dag. Det kan blive meget vanskeligt at opretholde et sygehusvæsen og et social- og sundhedssystem, som vi kender, når indvandringen fortsætter massivt. Kravene til plejehjem, behandling af nye sygdomme m.v. stiller så store krav, at budgetterne ganske enkelt ikke rækker.

Økonomien er et vigtigt element i udlændingebatten, men er ikke det afgørende element for Dansk Folkeparti. Det centrale for Dansk Folkeparti er at be-

vare Danmark som et homogent samfund og forsvare danskheden baseret på et kristent værdigrundlag.

Det må efter forslagsstillernes opfattelse være et ufravigeligt princip i dansk flygtningepolitik, at flygtninge vedvarende har for øje at skulle vende tilbage til

deres oprindelsesland, når forholdene igen er til det. Flygtninge må ikke gøres til indvandrere, og derfor skal der ikke iværksættes nogen integrationsindsats over for flygtninge.

Skriftlig fremsættelse

Peter Skaarup (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af retskrav på familiesammenføring samt om skærpede forsørgelseskrav.

(Beslutningsforslag nr. B 64).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.

Bilag til f. t. beslutn. vedr. retskrav på familiesammenføring m.v.

Bilag 1**Antal familiesammenføringstilladelser i perioden 1990 til 1999**

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
Ægtefæller/faste samleverer	5.481	5.874	5.215	3.570	4.436	4.580	6.112	5.665	6.442	6.737
Reference til flygtning	865	877	878	715	972	891	1.338	1.179	1.491	1.410
Reference til indvandrer	1.541	1.821	1.396	636	666	859	1.325	1.115	1.058	794
Reference til dansk/nordisk	3.075	3.176	2.941	2.219	2.798	2.830	3.449	3.371	3.893	4.433
Mindreårige børn	2.001	2.120	2.214	1.257	1.425	1.631	2.429	1.843	3.004	2.585
Børn af flygtninge	823	484	762	446	718	742	1.309	743	1.322	1.281
Børn af andre	1.178	1.636	1.452	811	707	889	1.120	1.100	1.682	1.304
Forældre over 60 år	390	523	662	206	156	116	186	200	241	200
Forældre til flygtninge	138	304	473	94	71	57	71	88	75	59
Forældre til indvandrer	102	113	93	34	34	22	38	50	49	12
Forældre til dansk/nordisk	150	106	96	78	51	37	77	62	117	129
Tilladelser i alt	7.872	8.517	8.091	5.033	6.017	6.327	8.727	7.708	9.687	9.422

Kilde: Udlændinge 2000, Indenrigsministeriet, juli 2000.